

מסכת Baba Batra

פרק ב

א. לא ייחפר אדם בור סמוך לבורו של חבירו, ולא שית, ולא מערה, ולא אמת המים, ולא נברכת כובסין, אלא אם כן הרחק מכתל חבירו שלשה טפחים, וسد בסיד. מרחיקין את הגפת ואת הצלב ואת הפלח ואת הפסיד ואת הסלעים מכתלו של חבירו שלשה טפחים, וسد בסיד. מרחיקין את הזרעים, ואת המחרשה, ואת מי רגלים מן המכתל שלשה טפחים. ומרחיקין את הרחמים שלשה מן הנסי, שהוא ארבעה מן הרכב. ואת הפנור, שלשה מן הכליא, שהוא ארבעה מן השפה:

ב. לא יעמוד אדם פטור בתוקה הבית, אלא אם כן יש על גביו גבה ארבע אמות. היה מעמידו בעליה, ציריך שהיה מהזק מזיבחה שלשה טפחים. ובכירה, טפח. ואם הזיק, משלים מה שהזיק. רבינו שמעון אומר, לא אמרו כל השעורים הקאלו, אלא שאם הזיק, פטור מלשלים:

ג. לא יפתח אדם חנות של נחתומים ושל צבעין מחת אוצרו של חברו. ולא רפת בקר. בין התירו, אבל לא רפת בקר. חנות شبchar, יכול למחות בידו ולומר לו, אני יכול לישן מוקול הנכנים ומקול היוצאים. אבל עושה כלים, יוצא ומוכר בהזקה השיק, אבל אין יכול למחות בידו ולומר לו, אני יכול לישן, לא מוקול הפטיש, ולא מוקול הרחים, ולא מוקול התינוקות:

ד. מי שהיה כתלו סמוּך לכתל חברו, לא יסמה לו כתל אחר, אלא אם כן הרחיק מאננו ארבע אמות. ובהלונות, מלמעלו ומלהלען, ומפנינו, ארבע אמות:

ה. מרחיקין את הסלם מושב ארבע אמות, כדי שלא תקוף הנימה, ואת הכתל מושב מוחילה ארבע אמות, כדי שהיא זורף את הסלם. מרחיקין את המושב מושב מושב חמשים אמה. ולא יעצה אדם שוכב בהזקה שלו, אלא אם כן יש לו חמשים אמה לכל רוח. רבינו יהודה אומר, בית ארבעת כורין, מלא שגר היונה. ואם לךו, אפילו בית רביע, הרי הוא בחזקתו:

ו. נפול הנמצא בהזקה חמשים אמה, הרי הוא של בעל המושב. חוץ חמשים אמה, הרי הוא של מושאו. נמצא בין שני שוכנות, קרוב זהה, שלו. קרוב זהה, שלו. מחותה על מחותה, שנייהם יחלקו:

ג. מרחיקין את האילן מן העיר עשרים וחמש אמה, ובחרוב ובשכינה חמשים אמה. אבא שאול אומר, כל אילן סרק, חמשים אמה. אם העיר קדמה, קוץץ ואיןו נתנו דמים. ואם האילן קדם, קוץץ וננתנו דמים. ספק זה קדם, ספק זה קדם, קוץץ ואיןו נתנו דמים:

ה. מרחיקין גרון קבוע מן העיר חמשים אמה. לא יעשה אדם גרון קבוע בתחום שלו, אלא אם כן יש לו חמשים אמה לכל רוח, ו למרחיק מגטיעותיו של חברו ומגירו, כדי שלא יזיק:

ט. מרחיקין את הנבלות ואת הקרקע ואת הברסקי מן העיר חמשים אמה. אין לעשות ברסקי אלא למן הרוח העיר. רבינו עקיבא אומר, לכל רוח היא עוזה, חוץ ממערבה, למרחיק חמשים אמה:

י. מרחיקין את המשרה מן הירק, ואת הכרשין מן הבצלים, ואת חזרל מן הקבוריים. רבינו יוסי מפир בחרzel:

יא. מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה, ובחרוב ובשכינה, חמשים אמה, בין מלמזה בין מן הארץ. אם הבור קדם, קוץץ וננתנו דמים. ואם אילן קדם, לא יקוץ. ספק זה קדם, וספק זה קדם, לא יקוץ. רבינו יוסי אומר, אף על פי שהבור קודמת לאילן, לא יקוץ, שהוא חופה בתחום שלו, וזה נתע בתחום שלו:

יב. לא יטע אדם אילו סמוך לשדה חבירו, אלא אם כן הרחק מפניהם ארבע אמות, אחד גנים ואחד כל אילן. היה גדר בינתיים, זה סומך לגדר מכאן, וזה סומך לגדר מכאן. היו שרשים יוצאים לתוכה של חבירו, מעמיק שלשה טפחות, כדי שלא יעכב את המחרשה. היה חופר בור, שיח ומערת, קוץץ ויורד, והעצים שלו:

יג. אילן שהוא נוטה לשדה חבירו, קוץץ מלא הקרקע על גבי המחרשה. ובחרוב ובשкамה, בוגד המשקלת. בית השלחין, כל אילן בוגד המשקלת.ABA שאול אומר, כל אילן סрак, בוגד המשקלת:

יד. אילן שהוא נוטה לרשות הרבנים, קוץץ, כדי שייהא גמל עזיר ורוכבו. רביה יהודה אומר, גמל טועון פשען או חבילי זמורות. רביה שמעון אומר, כל האילן בוגד המשקלת, מפני הטמאה: